

***Łącznik prostoliniowy 2 Sygn. akt I C 602/16***

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Toruń, 17 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Elżbieta Stępniewicz,

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Jabłońska

po rozpoznaniu na rozprawie 2 listopada 2016r.

na skutek pozwu wniesionego

przez powoda (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Izby Celnej w T.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Dyrektora Izby Celnej w T. kwotę 14.400,00 zł (czternaście tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. obciąża Skarb Państwa nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt I C 602/16

## UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pozwem z 25 marca 2016r. wniesionym przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Izby Celnej w T. domagała się zasądzenia na swoją rzecz kwoty **551.665,31 zł** wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi w sposób następujący:

**a)** od kwoty 53.601,84 zł od 10 grudnia 2012r. do dnia zapłaty,

**b)** od kwoty 498.063,47 zł od 5 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty,

tytułem odszkodowania z art. 417 § 1 kc oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powodowa Spółka między innymi wskazała, iż przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej pozwany wyrządził jej szkodę. Owo niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej polegało na zatrzymaniu przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego automatów do gier :

- (...) i (...) znajdujących w lokalu Bar (...) przy ul. (...) w T. - 3 grudnia 2009r.,
- H. (...) i D. (...) znajdujących się w lokalu Bar (...)w L. 14 - 28 października 2010r.,
- H. (...) znajdującego się w lokalu- sklepie spożywczo-przemysłowym w miejscowości (...) a - 24 stycznia 2011r.

- (...) znajdującego się w lokalu Pizzeria (...) przy ul. (...) w T.- 14 marca 2011r.,
- H. (...) znajdującego się w lokalu (...) przy ul. (...) w T. - 13 maja 2011r.

W ocenie powódki zatrzymanie wyżej wymienionych urządzeń było bezprawne, albowiem automaty te przeszły administracyjną procedurę rejestracji i w związku z tym mogły być eksploatowane, niezależnie od tego czy w chwili kontroli (po kilku latach od rejestracji), automaty te odpowiadały wymogom prawa i udzielonego zezwolenia na prowadzenie gier na automatach do niskich wygranych. Powódka powołała się na orzecznictwo sądów administracyjnych. Stwierdziła, że skoro przed dopuszczeniem do eksploatacji automaty musiały przejść badania przez uprawnione jednostki badające (pod kątem spełniania definicji automatu do gier o niskich wygranych), to tylko ponowna opinia tego rodzaju jednostki mogła stanowić podstawę do uznania, iż automat nie spełnia już kryteriów wymaganych przez ustawę i zezwolenie. Powódka podkreśliła, iż opinii takiej nie może zastąpić eksperyment przeprowadzony przez funkcjonariuszy urzędu celnego ani jakakolwiek opinia, poza wydaną przez upoważnioną do tego celu przez Ministra Finansów jednostkę badającą. W powyższym zakresie powódka powołała się na § 8 rozporządzenia Ministra Finansów z 3 czerwca 2003r. w sprawie warunków urządzania gier i zakładów wzajemnych. Niedopuszczalna jest bowiem zdaniem powódki sytuacja, w której jednego dnia automat przechodzi pełen proces certyfikacji i zostaje przez wszystkie organy państwa uznany za automat do gier o niskich wygranych, drugiego zaś dnia organy państwa stwierdzają, że udzielone zezwolenia i licencje nie są wiążące i odbierają automatowi przymiot „do gier o niskich wygranych”. Okoliczności takie stanowią naruszenie fundamentalnej zasady sformułowanej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który głosi że „Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym (...)” oraz art. 7 Konstytucji, tj.: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.”

Dalej powódka wskazała, iż piastujący funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. od założenia spółki do maja 2014r.- I. B. został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa skarbowego wyrokiem z 1 lipca 2013r. Postępowanie karne prowadzono jedynie co do w/w automatów do gier H. (...) i D. (...) znajdujących się w lokalu handlowym w (...). W przypadku pozostałych automatów wymienionych w niniejszym pozwie nie prowadzono postępowania karnego i nikomu nie były stawiane zarzuty. Zdaniem powoda dokonywane przez służby celne zatrzymywanie automatów działa się z naruszeniem przepisów i w sposób oczywisty ingerowało w prawo własności i wolność gospodarczą i jako takie były to działania bezprawne.

Wysokość szkody poniesionej przez powódkę (utracone korzyści) to dochód jaki mogła osiągnąć, gdyby w/w automaty nie zostały zatrzymane w wyniku przeprowadzonych kontroli i gdyby powódka mogła w dalszym ciągu urządzać na nich gry o niskich wygranych. Wysokość szkody została określona jako wyliczenie uśrednionego przychodu automatów na przestrzeni kilku miesięcy przed zatrzymaniem, do dnia zatrzymania każdego z automatów pomniejszonego o podatek.

Uzasadniając datę dochodzenia odsetek powódka wskazała, iż roszczenia wynikające z niniejszego pozwu są znane pozwanemu od 2013r. - zarówno co do podstawy roszczenia jak i jego wysokości i sposobu wyliczenia. Odnośnie kwoty 53.601,84 zł – obejmującej utracone korzyści dotyczące automatów znajdujących się w Barze (...) przy ul. (...) w T.- 7 lutego 2013r. złożyła powodowa Spółka do Sądu Rejonowego w Toruniu wniosek o zawezwanie do próby ugodowej – 28 marca 2013r. w sprawie I Co 755/13 odbyło się posiedzenie, na którym nie doszło do zawarcia ugody. W dniu 4 czerwca 2013r. powód złożył do Sądu Rejonowego w Toruniu kolejny wniosek o zawezwanie do próby ugodowej na kwotę 498.063,47 zł w zakresie obejmującym roszczenie o utracone korzyści dotyczące pozostałych niż (...) automatów wymienionych w niniejszym pozwie. W dniu 5 sierpnia 2013r. przed Sądem Rejonowym w Toruniu w sprawie pod sygn. akt I Co 2516/13 odbyło się posiedzenie ugodowe, na które stawił się wyłącznie przedstawiciel powódki. Do zawarcia ugody nie doszło. W ocenie powódki data posiedzenia ugodowego jest jednocześnie datą, od której może domagać się od pozwanego odsetek od kwoty objętej w/w zawezwaniem to jest - 498.063,47 zł. Powódka nie wyjaśniła dlaczego od kwoty 53.601,84 zł żąda odsetek od 10 grudnia 2012r.

Powódka powołała się też na wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w W. z 29 września 2014r. którym analogiczne powództwo (...) sp. z o.o. w W. uwzględniono w całości.

Powódka wyraziła też zapatrywanie, iż ustawa o grach hazardowych z 19 listopada 2009r. nie obowiązuje w całości - lub przynajmniej w zakresie jej istotnych części - z powodu błędów związanych z brakiem właściwego procesu legislacyjnego w trakcie uchwalenia w/w aktu prawnego. Brak właściwego procesu legislacyjnego polegać miał - zdaniem powódki - na braku notyfikacji przepisów w/w ustawy o grach hazardowych w Komisji Europejskiej.

Pozwany Skarb Państwa – Dyrektor Izby Celnej w T. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w W., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Motywuując powyższe wskazał między innymi, że kwestionuje żądania pozwu, tak co do zasady, jak i co do wysokości. Przyznał, iż w/w wymienione automaty zostały zatrzymane. Podniósł zarzut przedawnienia roszczeń zgłoszonych przez powódkę, z upływem trzech lat od zatrzymania urządzeń.

Zauważył, iż z uwagi na istotne zagrożenia jakie niesie ze sobą hazard, działalność w tej dziedzinie jest reglamentowana i sankcjonowana nie tylko przez przepisy prawa administracyjnego, ale również przez normy prawa karnego. Przytoczone przez powódkę wypowiedzi sądów administracyjnych odnoszą się tylko do postępowań administracyjnych, w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie gier hazardowych. Odmienna natomiast jest regulacja prawna dotycząca postępowań karnych, w ramach których doszło do zatrzymania przedmiotowych automatów. Zatrzymania te były zgodne z prawem i zostały zatwierdzone przez organy postępowania przygotowawczego. W toku tych postępowań ustalono ponad wszelką wątpliwość, iż zatrzymane automaty nie spełniały wymogów ustawowych. Działania funkcjonariuszy celnych oparte były na obowiązujących przepisach procedury karnej (art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 217 § 1 k.p.k., art. 193 k.p.k.), które mają charakter autonomiczny w stosunku do regulacji administracyjnej. Stosowanie sankcji administracyjnej (w tym cofnięcie zezwolenia na urządzenie gier hazardowych) i stosowanie sankcji karnych za naruszenie przepisów reglamentujących przedmiotową działalność, przebiega według odmiennych zasad i procedur. Powództwo oparte jest zatem na oczywiście błędnym, prawnie bezpodstawnym zapatrywaniu, iż w toku postępowania karnego należy się kierować ograniczeniami dowodowymi przewidzianymi w ramach procedury administracyjnej cofnięcia rejestracji automatu.

W dalszej części swych rozważań pozwany podniósł, że uniewinnienie prezesa zarządu powodowej spółki nie stanowi okoliczności istotnej dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Wyrok uniewinniający nie wiąże w niniejszym postępowaniu, poza tym Sąd Rejonowy w Świeciu uniewinniając I. B. stwierdził, iż automaty do gier eksploatowane przez powodowa spółkę nie spełniały wymagań ustawy. Ich użytkowanie było zatem niezgodne z prawem. Uniewinnienie nastąpiło jedynie z powodu rozstrzygnięcia w trybie art. 5 § 2 k.p.k. wątpliwości Sądu co do działania przez oskarżonego z zamiarem popełnienia czynu zabronionego. Pozwany wyjaśnił, że funkcjonariusze celni stwierdzając realizację znamion przedmiotowych przestępstwa, byli zobowiązani wszcząć postępowanie i zabezpieczyć dowody. Przypisanie zaś przestępstwa określonej osobie następuje na dalszym etapie postępowania. Uniewinnienie oskarżonego z powodu braku realizacji znamion podmiotowych, przemawia zdaniem pozwanego za zasadnością wszczęcia postępowania przygotowawczego w fazie *in rem*, a tym samym za legalnością działań organów ścigania.

Jeśli chodzi o ustawę o grach hazardowych z 19 listopada 2009r. to – zdaniem pozwanego - obowiązuje ona, a przy jej uchwaleniu nie doszło do naruszenia norm, które mogłyby powodować jej niekonstytucyjność. Przepisy przejściowe, na mocy których powodowa spółka eksploatowała automaty do gier o niskich wygranych, nie mają również charakteru technicznego, a wobec tego ich uchwalenie z pominięciem procedury notyfikacji w trybie Dyrektywy 98/34/WE, nie naruszyło prawa unijnego.

Powodowa spółka nie posiadała koncesji na prowadzenie działalności z wykorzystaniem automatów do gier hazardowych, jak również jak się okazało w toku postępowań karnych, eksploatowane przez nią automaty nie spełniały wymogów przewidzianych przez przepisy przejściowe ustawy o grach hazardowych.

Zdaniem pozwanego powód nie wykazał także ewentualnej wysokości szkody, albowiem za szkodę nie mogą być uznane przychody uzyskiwane z automatów, nieuwzględniające kosztów ich utrzymania takich jak konserwacja,

naprawy czy też czynsz najmu płacony za najmowane powierzchnie od właścicieli lokali lub wynagrodzenia osób obsługujących automaty.

W piśmie procesowym z 12 września 2016r. powód podtrzymał swoje stanowisko i argumentację. Zakwestionował też podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia. Jego zdaniem rzeczywisty rozmiar szkody ujawnił się dopiero 11 sierpnia 2012r., w momencie wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie i urządzenie gier na automatach o niskich wygranych na terenie województwa kujawsko-pomorskiego. Niezasadna jest argumentacja jakoby termin przedawnienia należy liczyć od dnia fizycznego zatrzymania w/w automatów. Poza tym bieg przedawnienia został przerwany dwa razy i w odniesieniu do różnych zatrzymanych automatów w dacie złożenia do Sądu Rejonowego w Toruniu wniosków o zawezwanie do próby ugodowej.

Powód powołał się także na treść postanowienia Prokuratury Krajowej – Podlaskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu Do Spraw Przystępności Zorganizowanej i Korupcji z 3 sierpnia 2016r. wydane w sprawie PK VII WZ Ds.2.2016. Jego zdaniem wydanie tego postanowienia stanowi symboliczne zakończenie tzw. „afery hazardowej”, w którą przez rozgrywki polityczne został wciągnięty.

W piśmie procesowym z 14 października 2016r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko. Powołał się na **wyrok Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 13 października 2016 roku. sygn. C 303/15**. Zdaniem pozwanego wyrok ten w sposób wiążący w niniejszej sprawie potwierdza, iż kwestionowane działania organów ścigania były legalne, oparte na uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa, natomiast utrata korzyści jakie strona powodowa zamierzała uzyskiwać z działalności prowadzonej niezgodnie z prawem, nie stanowi szkody majątkowej w rozumieniu art. 361 kc. Kwestia ewentualnej techniczności art. 14 ustawy o grach hazardowych z 19 listopada 2009r. nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nie zachodzi bowiem związek przyczynowy pomiędzy ewentualnym stosowaniem tego przepisu a szkodą z tytułu zatrzymania automatów do gry, skoro strona powodowa nie mogła przedmiotowych automatów eksploatować - w sposób opisany w pozwie - bez uprzedniego uzyskania koncesji na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych z 19 listopada 2009r.

Pozwany dalej podniósł, iż z przedłożonego przez stronę powodową postanowienia Prokuratury Krajowej wynika, iż były podstawy do wszczęcia postępowania przygotowawczego. Na stronie 27 postanowienia wskazano, iż wszystkie automaty do gier hazardowych nie spełniały wymagań ustawowych. Plomby rejestracyjne nie stanowiły przeszkody dla ingerowania w oprogramowanie automatów. Operatorzy automatów zgłaszając je do rejestracji doskonale wiedzieli jak te automaty działają, mieli świadomość, iż są automatami wysokohazardowymi. Z uwagi na to zostały bez wątpienia zrealizowane znamiona strony przedmiotowej i istniały podstawy do stawiania zarzutów. Umorzenie postępowania nastąpiło z uwagi na wątpiwości co do świadomości bezprawności działań. Oczywiście błędnym poglądem jest zapatrywanie, iż już na etapie wszczęcia postępowania i zabezpieczenia na jego potrzeby dowodów popełnienia przestępstwa, konieczne jest wykazanie ponad wszelką wątpiwość realizacji znamion podmiotowych. Postępowanie wszczyna się gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa.

W konkluzji pozwany stwierdził, iż automaty eksploatowane przez powodową spółkę nie spełniały wymogów automatów do gier o niskich wygranych, o czym świadczą nie tylko powołane w sprawie opinie ale również treść przedstawionego przez powoda postanowienia Prokuratury Krajowej.

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. prowadziła działalność polegającą na urządzaniu i prowadzeniu gier na automatach do niskich wygranych. W ramach prowadzonej działalności powódka uzyskała zezwolenie na wykonywanie w/w działalności na terenie województwa kujawsko - pomorskiego. Decyzja sankcjonująca powyższe została wydana 11 sierpnia 2006r. przez Dyrektora Izby Skarbowej w B..

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w B. z 11 sierpnia 2006r. k. 31-33)

Powódka urzędowała i prowadziła gry na automatach o niskich wygranych na terenie województwa kujawsko - pomorskiego między innymi w następujących lokalach:

- Bar (...) przy ul. (...) w T.;
- (...)położony w miejscowości (...), gmina L.;
- Sklep (...) położony w miejscowości P. 5a, gmina K.;
- Pizzeria (...)przy ulicy (...)

w T.;

- Pijalnia Piwa A. D. przy ulicy (...) w T..

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w B. z 26 stycznia 2007r.-k.34
- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w B. z 18 marca 2009r.- k.35
- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w B. z 17 listopada 2008r.-k.36-37
- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w B. z 18 lipca 2007r.- k.38)

W wyżej wymienionych punktach gier znajdowały się automaty do gier należące do powoda.

W punkcie gier Bar (...) przy ul. (...) w T. znajdowały się automaty o nazwach: (...).

W dniu 3 grudnia 2009r. w w/w punkcie została przeprowadzona kontrola w zakresie urządzania i prowadzenia gier na automatach o niskich wygranych. W trakcie kontroli funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. dokonali sprawdzenia okazanych im dokumentów i samych automatów i stwierdzili, że istnieje możliwość stosowania w grach na kontrolowanych automatach stawki rozegrania w kwocie wyższej niż określono w art. 2 ust. 2 ustawy o grach i zakładach wzajemnych- co stanowi naruszenie warunków urządzania gier na automatach o niskich wygranych zagrożone sankcją karno-skarbową określoną w art. 107 k.k.s. W wyniku kontroli funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. zatrzymali w/w automaty. W dniu następnym po zatrzymaniu automatów, zostało wydane postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie o przestępstwo skarbowe, a 14 grudnia 2009r. zatrzymane automaty uznano za dowody rzeczowe w sprawie.

(okoliczności bezsporne, a ponadto:

- protokół kontroli z 3 grudnia 2009r. k.39-40,
- postanowienia k. 479 i 480 )

Automaty te w chwili zatrzymania posiadały ważne poświadczenia rejestracji wydane 27 marca 2007r. dla automatu (...) oraz 24 sierpnia 2006r. dla automatu (...) przez Ministra Finansów na podstawie wydanej przez J. B. ds. rejestracji P.W.opinii technicznej.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- wniosek z 1 marca 2007r. o rejestrację automatu (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 27 marca 2007r.- k.41
- opinia techniczna z 1 marca 2007r. wydana przez J. B. P. W. k.42,

- zgłoszenie zawieszenia automatu (...) i (...) z 4 grudnia 2009r.k.45 i k.53,
- wniosek z 26 lipca 2006 r. o rejestrację automatu (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 24 sierpnia 2006r.- k.46,
- opinia techniczna z 21 lipca 2006r. wydana przez Jednostkę Badającą P. W. k.47-48,
- uzupełnienie opinii technicznej z 15 lutego 2008r. wraz z wykazem automatów, w których dokonano wymiany plomb i pismem Jednostki badającej zgłoszenie zawieszenia automatu (...) z 4 grudnia 2009r. k.49)

Nie zgadzając się z wynikami kontroli i zatrzymaniem automatów, powódka 16 grudnia 2009r. złożyła zastrzeżenia do protokołu kontroli wnosząc o niezwłoczny zwrot zabranych automatów.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- zastrzeżenia do protokołu kontroli z 16 grudnia 2009r.k. 54-58)

Naczelnik Urzędu Celnego w T. w piśmie z 4 stycznia 2010r. podtrzymał swoje stanowisko w zakresie przeprowadzonej kontroli i odmówił zwrotu w/w automatów (...) i D. (...). Poinformował powódkę, że automaty zostały zatrzymane w trybie art. 308 kpk, jako dowody w sprawie naruszenia art. 2 ust. 2b ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Zatrzymane automaty postanowieniem z 14 grudnia 2009r. zostały uznane za dowody rzeczowe. Powódka została pouczona o możliwości zaskarżenia postanowienia z 14.12.2009r.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- pismo Naczelnika Urzędu Celnego w T. z 4 stycznia 2010r.k. 59-60)

W punkcie gier (...) położonym w miejscowości (...), gmina L. znajdowały się należące do powoda automaty do gier o nazwach H. (...) i D. (...).

W dniu 28 października 2010r. przeprowadzono tamże kontrolę. W trakcie kontroli funkcjonariusze Urzędu Celnego w B. dokonali sprawdzenia (przeprowadzenia eksperymentu) na znajdujących się w lokalu automatach do gier. W wyniku kontroli ustalono, iż automaty D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) - (...) oraz H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) - (...) mogą nie być automatami do gier o niskich wygranych, a tym samym są podstawy do przyjęcia, że doszło do naruszenia art. 129 ust. 3 ustawy o grach hazardowych. W jej wyniku funkcjonariusze Urzędu Celnego w B. zatrzymali w trybie art. 217§ 1 kpk, znajdujące się w kontrolowanym lokalu i stanowiące własność powoda w/w automaty.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- protokół kontroli z dnia 28 października 2010r.k.61-65)

W/w automaty w chwili zatrzymania posiadały ważne poświadczenia rejestracji wydane 11 lutego 2008r. dla automatu D. (...) oraz 19 czerwca 2007r. dla automatu H. (...) przez Ministra Finansów na podstawie wydanej przez J. B.ds. rejestracji P.W.opinii technicznej.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- wniosek z 14 maja 2007r. o rejestrację automatu H. (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 19 czerwca 2007r.,k.66
- opinia techniczna z 9 maja 2007r. wydana przez J. B. P.W., k. 67-69
- uzupełnienie opinii technicznej z 2 października 2007r., wraz z wykazem automatów, w których dokonano wymiany plomb i pismem Jednostki badającej, k.70-74,
- zgłoszenie przemieszczenia automatu H. (...) z 18 lipca 2007r.k.75

- zgłoszenie przemieszczenia automatu H. (...) z 21 stycznia 2008r.k.76
- zgłoszenie przemieszczenia automatu H. (...) z 19 lutego 2009r.k.77
- zgłoszenie przemieszczenia automatu H. (...) z 25 marca 2009r.k.78
- zgłoszenie zawieszenia automatu H. (...) z 29 października 2010r.k.79
- wniosek z 14 stycznia 2008r. o rejestrację automatu D. (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 11 lutego 2008r.,k.80
- opinia techniczna z 11 stycznia 2008r. wydana przez Jednostkę Badającą P. W.,k.81-83,
- uzupełnienie opinii technicznej z 26 listopada 2008r. wraz z wykazem automatów, w których dokonano wymiany plomb i pismem Jednostki badającej,k.84-86,
- zgłoszenie przemieszczenia automatu D. (...) z 20 lutego 2008r.,k.87
- zgłoszenie przemieszczenia automatu D. (...) z 19 maja 2009r.,k.88
- zgłoszenie przemieszczenia automatu D. (...) z 21 maja 2010r.,k.89
- zgłoszenie zawieszenia automatu D. (...) z 29 października 2010r.,k.90)

Nie zgadzając się z wynikami kontroli i zatrzymaniem automatów powódka

16 listopada 2010r. złożyła zastrzeżenia do protokołu kontroli wnosząc o niezwłoczny zwrot w/w zabranych automatów do gier.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- zastrzeżenia do protokołu kontroli z 16 listopada 2010r. k. 91-94)

Naczelnik Urzędu Celnego w B. w piśmie z 1 grudnia 2010r. podtrzymał swoje stanowisko w zakresie przeprowadzonej kontroli i odmówił zwrotu w/w automatów H. (...) i D. (...). Wyjaśnił, że zatrzymanie automatów odbyło się w trybie art. 308§ 1 i art. 217 kpk oraz, że postanowieniem z 11 października 2010r. Prokurator Rejonowy w Świeciu zatwierdził zatrzymanie automatów- uznając to za konieczne i uzasadnione.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- pismo Naczelnika Urzędu Celnego w B. z 1 grudnia 2010r. k. 95-96)

W punkcie gier Sklep (...) położonym w miejscowości P. 5a, gmina K. znajdował się należący do powoda automat do gier H. (...).

W dniu 24 stycznia 2011r. przeprowadzono tamże kontrolę. W trakcie kontroli funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. dokonali sprawdzenia (przeprowadzenia eksperymentu) na znajdującym się w lokalu automacie do gier. W wyniku kontroli ustalono, że automat (...) o numerze rejestracyjnym (...) - (...) nie był automatem do gier o niskich wygranych. W jej wyniku funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. zatrzymali w/w automat do gier. Prokurator Rejonowy w C. postanowieniem z 27 stycznia 2011r., zatwierdził zatrzymanie rzeczy, a Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z 27 maja 2011r. utrzymał w mocy postanowienie Naczelnika Urzędu Celnego o uznaniu zatrzymanych automatów za dowody rzeczowe.

(okoliczności bezsporne, a ponadto:

- protokół kontroli z 24 stycznia 2011r. k. 97-99,

- protokół zatrzymania rzeczy k. 511-512,
- postanowienie Prokuratury z 27.01.2011r. k. 518,
- postanowienie Sądu k. 522)

W/w automat do gier w chwili zatrzymania posiadał ważne poświadczenia rejestracji wydane 2 lutego 2009r. przez Ministra Finansów na podstawie wydanej przez J. B.ds. rejestracji P. W.opinii technicznej.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- wniosek z 10 grudnia 2008r. o rejestrację automatu H. (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 2 lutego 2009r., k.100,
- opinia techniczna z 1 grudnia 2008r. wydana przez Jednostkę Badającą P. W.i wykaz automatów, w których dokonano wymiany plomb serwisowych po wymianie oprogramowania, k.101-106
- zgłoszenie przemieszczenia automatu H. (...) z 9 lutego 2009r. k.107,
- zgłoszenie zawieszenia automatu H. (...) z 24 stycznia 2011r. k.108)

Nie zgadzając się z wynikami kontroli i zatrzymaniem w/w automatu, powódka 8 lutego 2011r. złożyła zastrzeżenia do protokołu kontroli wnosząc o niezwłoczny zwrot zabranego automatu.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- zastrzeżenia do protokołu kontroli z 8 lutego 2011r. k.109- 112)

Naczelnik Urzędu Celnego w T. w piśmie z 22 lutego 2011r. podtrzymał swoje stanowisko w zakresie przeprowadzonej kontroli i odmówił zwrotu w/w automatu H. (...). Poinformował między innymi, że zatrzymane urządzenie zawiera w swej budowie przede wszystkim elementy elektroniczne- w tym oprogramowanie, dlatego jego zatrzymanie miało na celu uniemożliwienie dokonania ewentualnych zmian- w tym ich oprogramowania. Wskazał, że Prokurator Rejonowy w C.zatwierdził zatrzymanie automatu.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- pismo Naczelnika Urzędu Celnego w T. z 22 lutego 2011r.k.113-116)

W punkcie gier Pizzeria (...)przy ulicy (...) w T. znajdował się należący do powoda automat do gier o nazwie D. (...).

W dniu 14 marca 2011r. przeprowadzono tamże kontrolę. W trakcie kontroli funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. dokonali sprawdzenia (przeprowadzenia eksperymentu) na znajdującym się w lokalu automacie do gier. W wyniku kontroli ustalono, że automat (...) o numerze rejestracyjnym (...) - (...) nie był automatem do gier o niskich wygranych. W jej wyniku funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. zatrzymali w/w automat do gier, a następnie Prokurator Rejonowy zatwierdził zatrzymanie rzeczy.

(okoliczności bezsporne, a ponadto:

- protokół kontroli z 14 marca 2011r. k. 117-118,
- protokół zatrzymania k. 539,
- postanowienie Prokuratora k. 545)

W/w automat do gier w chwili zatrzymania posiadał ważne poświadczenia rejestracji wydane 25 września 2008r. przez Ministra Finansów na podstawie wydanej przez J. B.ds. rejestracji P. W.opinii technicznej.



(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- wniosek z 13 sierpnia 2008r. o rejestrację automatu (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 25 września 2008r.,k. 119
- opinia techniczna z 28 lipca 2008r. wydana przez J. B.P. W., k.12--122
- zgłoszenie przemieszczenia automatu (...) z 29 września 2008r. k. 123
- zgłoszenie przemieszczenia automatu (...) z 16 kwietnia 2009r. k.124
- zgłoszenie przemieszczenia automatu (...) z 16 lutego 2010r. k.125
- zgłoszenie zawieszenia automatu (...) z 15 marca 2011r., k.126)

Nie zgadzając się z wynikami kontroli i zatrzymaniem w/w automatu, powódka 25 marca 2011r. złożyła zastrzeżenia do protokołu kontroli wnosząc o niezwłoczny zwrot zabranego automatu.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- zastrzeżenia do protokołu kontroli z 25 marca 2011r. k. 127-129)

Naczelnik Urzędu Celnego w T. w piśmie z 5 kwietnia 2011r. podtrzymał swoje stanowisko w zakresie przeprowadzonej kontroli i odmówił zwrotu w/w automatu do gier (...). Wskazał, że Prokurator Rejonowy w Toruniu postanowieniem z 21 marca 2011r. zatwierdził zatrzymanie automatu, a Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z 19 maja 2011r. utrzymał w mocy postanowienie Naczelnika Urzędu Celnego o uznaniu zatrzymanych automatów za dowody rzeczowe..

(okoliczności bezsporne, a ponadto:

- pismo Naczelnika Urzędu Celnego w T. z 5 kwietnia 2011r. k. 133-134,
- postanowienie SR k. 549-550)

W punkcie gier Pijalnia Piwa A. D. przy ulicy (...) w T. znajdował się należący do powoda automat do gier o nazwie H. (...).

W dniu 13 maja 2011r. przeprowadzono tamże kontrolę. W trakcie kontroli funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. dokonali sprawdzenia (przeprowadzenia eksperymentu) na znajdującym się w lokalu w/w automacie do gier. W wyniku kontroli ustalono, że automat H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) - (...) nie był automatem do gier o niskich wygranych.

(okoliczności bezsporne, a ponadto :

- protokół kontroli z 13 maja 2011r. k.135-137)

W/w automat do gier w chwili zatrzymania posiadał ważne poświadczenia rejestracji wydane 23 września 2008 r. przez Ministra Finansów na podstawie wydanej przez J. B.ds. rejestracji P. W.opinii technicznej

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- wniosek z 13 sierpnia 2008 r. o rejestrację automatu H. (...) wraz z poświadczeniem rejestracji 23 września 2008r.,k.138
- opinia techniczna z 28 lipca 2008r. wydana przez J. B.P. W., jej uzupełnienie z 10.03.2009r. i wykaz automatów, w których dokonano wymiany plomb serwisowych po wymianie oprogramowania, k. 139-145

- zgłoszenie przemieszczenia automatu H. (...) z 30 września 2008r., k.146
- zgłoszenie zawieszenia automatu H. (...) z 13 maja 2011r. k. 147)

Nie zgadzając się z wynikami kontroli i zatrzymaniem automatu, powódka 23 maja 2011r. złożyła zastrzeżenia do protokołu kontroli wnosząc o niezwłoczny zwrot zabranego automatu.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- zastrzeżenia do protokołu kontroli z 23 maja 2011r. k.148-151)

Naczelnik Urzędu Celnego w T. w piśmie z 1 czerwca 2011r. podtrzymał swoje stanowisko w zakresie przeprowadzonej kontroli i odmówił zwrotu automatu do gier H. (...). Wskazał, że Prokurator Rejonowy w T. postanowieniem z 18 maja 2011r. zatwierdził zatrzymanie automatu, a Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z 23 sierpnia 2011r. utrzymał w mocy postanowienie Naczelnika Urzędu Celnego o uznaniu zatrzymanych automatów za dowody rzeczowe.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód:

- pismo Naczelnika Urzędu Celnego w T. z 1 czerwca 2011r. k. 152-155,
- postanowienie SR z 23.08.2011r. k. 575)

W dniu 14 czerwca 2011r. prezesowi powodowej Spółki (...) został przedstawiony zarzut popełnienia czynu z art. 107§ 1 k.k.s., 12 sierpnia 2011 r. Urząd Celný w B. skierował do Sądu Rejonowego w T. akt oskarżenia z 10 sierpnia 2011r. wobec I. B. - prezesa zarządu powoda (pełniącego tą funkcję od założenia powodowej Spółki do maja 2014r.). Sprawa dotyczyła niezgodnego z przepisami urządzania gier na w/w automatach H. (...) i D. (...) znajdujących się w punkcie gier BAR (...) położonych w miejscowości (...), gmina L..

Sąd Rejonowy w T. 17 listopada 2011 r. w sprawie II Ks 35/11 wydał wyrok uniewinniający I. B. od postawionych mu zarzutów. Wyrok ten został uchylony przez Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z 15 lutego 2012r. wydanym w sprawie IV Ka 73/12.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Ś. (VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w T.) uniewinnił I. B. od stawianych mu zarzutów. Wyrok ten został wydany 1 lipca 2013r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 70/13 i jest prawomocny. **W uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał między innymi, że po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił ponad wszelką wątpliwość, że gry urządzone na automatach H. (...) i D. (...) były prowadzone wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych. Sąd wskazał także, że prowadzone na automatach gry nie spełniały wymagań, o których mowa w art. 129 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, gdyż nie były grami i niskich wygranych. Dlatego do prowadzenia na nich gier wymagane było uzyskanie koncesji lub zezwolenia.** Pomimo tak poczynionych ustaleń, Sąd Rejonowy stwierdzając, że brak jest dowodów, które bezsprzecznie pozwoliłyby na przypisanie oskarżonemu znamion przestępstwa, a nie dające się usunąć wątpliwość należy rozstrzygać na korzyść oskarżonego- uniewinnił I. B. od popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.

(okoliczności bezsporne, a ponadto:

- pismo z Urzędu Celnego w B. z 7.06.2016r.k. 393,
- postanowienie o przedstawieniu zarzutów k. 414,
- akt oskarżenia k. 415-416,
- wyrok z 17.11.2011r. k. 419,

- wyrok SO w B. k. 429,

- wyrok Sądu Rejonowego w Ś. z 1 lipca 2013 r. i jego uzasadnienie k. 172-180)

Odnosnie automatów zatrzymanych w P. i pizzerii (...) w T.- 28 czerwca 2013r. został sporządzony akt oskarżenia wobec I. B.. Postanowieniem z 27 marca 2014r. postępowanie przed sądem zostało zawieszono.

(okoliczności bezsporne, a ponadto:

- akt oskarżenia k. 588,

- postanowienie SR k.597 w sprawie II K 1347/13)

Co do pozostałych w/w automatów do gier nie prowadzono postępowania karnego i nikomu nie były stawiane zarzuty.

Wszystkie w/w automaty do gier do dnia wygaśnięcia zezwolenia powoda na urządzenie i prowadzenie gier na terenie województwa kujawsko – pomorskiego ( czyli do 11 sierpnia 2012r.) nie zostały zwrócone.

(okoliczności bezsporne)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powyższy stan faktyczny, w zasadzie bezsporny, potwierdzony został w treści dowodów z dokumentów urzędowych i prywatnych, których wiarygodność nie została podważona.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się w pierwszej kolejności do ustalenia, czy działania podjęte przez funkcjonariuszy miały charakter niezgodny z prawem, a tym samym, czy uzasadniały odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa.

Przechodząc do rozważań prawnych należy stwierdzić, iż podstawę dochodzonego przez powoda roszczenia stanowi przepis art. 417 § 1 kc, zgodnie z którym za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Przepis ten reguluje kwestię odpowiedzialności państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariuszy państwowych, do których niewątpliwie należy zaliczyć funkcjonariuszy urzędu celnego.

Przesłankami odpowiedzialności według powołanego przepisu są: szkoda, fakt jej wyrządzenia przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej oraz łączący te zdarzenia normalny związek przyczynowy.

Przesłanki te w niniejszym procesie - zgodnie z zawartą w art. 6 k.c. regułą rozkładu ciężaru dowodu – wykazać powinien był powód.

W ocenie Sądu Okręgowego działania funkcjonariuszy Urzędu Celnego, w których powód upatruje źródła szkody, **stanowiły wykonywanie władzy publicznej**. Kwestia ta pozostawała poza sporem również między stronami postępowania. W doktrynie przyjmuje się, iż w znaczeniu podmiotowym „władzę publiczną” stanowią wszelkie podmioty, organy i instytucje o państwowym bądź samorządowym charakterze, które wyposażone zostały w kompetencje władcze lub uczestniczą w wykonywaniu takich kompetencji. Odpowiedzialność przewidziana w art. 417 i nast. k.c. wiąże się zarówno z działaniami, jak i zaniechaniami tych podmiotów, ale podejmowanymi jedynie w sferze władczej. Zatrzymanie automatów do gier zostało dokonane przez funkcjonariuszy instytucji państwowych w ramach realizacji ich ustawowych obowiązków. Urząd Celny wykonuje władzę publiczną na podstawie ustawy z 19 marca 2004 r. prawo celne (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 727) oraz ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o służbie celnej (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1404).

Dalej rozważyć należało, **czy działania podjęte przez funkcjonariuszy były zgodne czy niezgodne z prawem**. Zatrzymanie przez funkcjonariuszy celnych wszystkich urządzeń nastąpiło w czasie wykonywania przez nich czynności kontrolnych celem zabezpieczenia jako dowodów rzeczowych w sprawach dotyczących popełniania czynów zabronionych, o których mowa w art. 107 k.k.s. Następnie wszystkie te czynności zostały zatwierdzone przez właściwe organy postępowania przygotowawczego. Wszystkie zatem czynności związane z zatrzymaniem urządzeń przez funkcjonariuszy były podejmowane w ramach obowiązującego porządku prawnego, co wyklucza zastosowanie podstawowej przesłanki odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art. 417 § 1 k.c., czyli bezprawności działania. Tak jak pozwany wskazuje, działania te miały swoją podstawę w obowiązujących przepisach tj. art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 217 § 1 k.p.k. oraz art. 193 k.p.k.

Przypomnieć wypada, iż obywatele muszą w interesie ochrony dobra wspólnego, jakim jest bezpieczeństwo publiczne, ponosić ryzyko związane z legalnym wdrożeniem postępowania karnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 5 października 2012 r. IV CSK 165/12 LEX nr 1231327). Czynności organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości związane z wypełnianiem ich ustawowych obowiązków nie mają charakteru działań niezgodnych z prawem także wtedy, gdy przeprowadzone postępowanie karne zakończyło się wydaniem prawomocnego wyroku uniewinniającego. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, wszczęcie śledztwa lub dochodzenia jest działaniem zgodnym z prawem.

Oczywiście, co podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z 24 kwietnia 2014 r. (III CSK 173/13, LEX nr 1489249), legalność działań podjętych przez funkcjonariuszy celnych wymaga stwierdzenia wystąpienia szczególnych okoliczności, uzasadniających tak samą interwencję i rodzaj zastosowanych środków, jak i zachowanie określonej procedury. Tylko z legalnym wdrożeniem postępowania karnego wiązać można ryzyko, jakie ponosić muszą dotknięte nim osoby w interesie ochrony dobra wspólnego, jakim jest bezpieczeństwo publiczne.

**O odpowiedzialności Skarbu Państwa za wadliwą decyzję nieostateczną mówić można jedynie wyjątkowo, w przypadku gdy narusza ona prawo w sposób istotny, rażący** (wyrok SN z 9.07.2003r., IV CK N 357/01, wyrok SN z 23.03.2004r., V CK 376/03).

Sąd Okręgowy nie stwierdza, aby czynności prowadzone przez organy karno-skarbowe naruszały prawo.

Funkcjonariusze działali na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o służbie celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404) przyznającego im uprawnienie do kontroli polegającej na sprawdzeniu prawidłowości przestrzegania przepisów prawa regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych oraz zgodności tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem. Funkcjonariusze celnicy wykonując kontrolę mogą przeprowadzać w uzasadnionych wypadkach w drodze eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie, gry na automacie o niskich wygranych lub gry na innym urządzeniu (art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy) oraz zabezpieczać zebrane dowody (art. 32 ust. 1 pkt 14 ustawy). Ponadto przepis art. 72 w/w ustawy o służbie celnej uprawnia funkcjonariuszy do dokonania zatrzymania i przeszukania osób, zatrzymania oraz przeszukania pomieszczeń, bagażu, ładunków, środków transportu i statków w trybie i przypadkach określonych w kodeksie postępowania karnego. Ten zaś stanowi, że rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie lub podlegać zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym albo roszczeń o naprawienie szkody - mogą być odebrane bez uprzedniej decyzji procesowej sądu lub prokuratora tylko w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 217 § 1 k.p.k.), jednak z obowiązkiem uzyskania następczo zatwierdzenia czynności (art. 217 § 3 k.p.k. w zw. z art. 220 § 3 k.p.k.).

Z przedstawionych protokołów kontroli i zatrzymań dotyczących wszystkich przedmiotowych automatów wynikało zdaniem Sądu, że dla organów celnych mogło istnieć uzasadnione przypuszczenie, że zatrzymane maszyny są w istocie automatami go gier od stawkach przekraczających dopuszczalny prawem limit. Innymi słowy: mogło istnieć uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. Przedmiotowy wniosek potwierdza również treść uzasadnienia postanowienia Prokuratury Krajowej – P. Wydziału Zamiejscowego Departamentu Do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji z 3 sierpnia 2016r. wydanego w sprawie PK VII WZ Ds.2.2016 odnośnie umorzenia

śledztwa przeciwko I. B. ( automat z Baru (...) ) – patrz między innymi k. 633, 649, 651, 655, 693 akt sprawy. W postanowieniu tym stwierdza się, że **wiedza o tym, że automaty „niskostawkowe” w istocie były automatami wysokohazardowymi, należała do wiedzy powszechnej w branży hazardowej**, ale na podstawie okoliczności towarzyszących urządzaniu gier na automatach trudno jest ustalić rzeczywisty stan świadomości oskarżonych – także I. B..

Bez znaczenia jest w tym kontekście, iż ostatecznie prezes powodowej spółki został uniewinniony, co zresztą nie wiąże sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie.

Dalej należy wskazać, że przepisy ustawy o grach hazardowych, do których nawiązuje art. 107 § 1 k.k.s. nadal obowiązują. W ocenie Sądu nie ma podstaw do tego, aby przyjąć, że organy służby celnej dokonując czynności dotyczących urządzeń, których dotyczy sprawa, były zobowiązane odmówić stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych, które mogą mieć charakter techniczny.

Kwestię czy „techniczność” przepisów art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (w zakresie gier na automatach - ograniczających możliwość ich prowadzenia jedynie na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna) w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 czerwca 1998r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego w brzmieniu zmienionym Dyrektywą 98/48/WE PE i Rady z 20.07.1998r. ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy z art. 107 k.k.s. przed sądem krajowym, przesądził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 13 października 2016r. sygn. C 303/15. TSUE stwierdził, że przepis krajowy taki jak ten, który był przedmiotem postępowania głównego ( art. 6 u.g.h ale i 14 u.g.h), nie wchodzi w zakres przepisów technicznych w rozumieniu dyrektywy, podlegających obowiązkowi zgłoszenia na podst. art.8 ust. 1 tej dyrektywy, którego naruszenie jest poddane sankcji w postaci braku możliwości stosowania takiego przepisu.

Abstrahując od powyższego przytoczyć wypada wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 9 października 2015r. (I ACa 423/15, LEX nr 1842193). Sąd ten stwierdził, iż działania funkcjonariuszy celnych w postępowaniach karnoskarbowych, na podstawie obowiązujących w krajowym porządku prawnym przepisów art. 6 i 14 u.g.h. nawet wówczas gdyby została ona uchwalona z naruszeniem obowiązku notyfikacji wynikającego z art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE PE i Rady z 22.06.1998r. - nie można uznać za bezprawne w rozumieniu art. 417 § 1 k.c.

W uzasadnieniu przywołanego orzeczenia Sąd Apelacyjny trafnie podkreślił, iż za czyn niedozwolony może być uznane tylko takie zachowanie organu ścigania, które w szczególności polegało na wszczęciu i prowadzeniu postępowania karnego, pomimo oczywistego braku dowodu winy, czy też ze świadomością sfabrykowania takich dowodów, bez zachowania podstawowych przepisów procedury.

Należy też za Sądem Okręgowym w Łodzi ( patrz uzasadnienie wyroku ze sprawy III Ca 1807/15) powtórzyć, że powoływanie się przez stronę powodowa na brak legalności podejmowanych działań mogłoby być zasadne dopiero wówczas, gdyby wykazała ona, że przedmiotowe urządzenia nie zostały jej zwrócone pomimo ustalenia ich zbędność dla dalszego postępowania- mogłoby dojść w takiej sytuacji do naruszenia art. 230§ 2 k.p.k. w zw. z art. 113§ 1 k.k.s.

Sąd Okręgowy w pełni podziela przytoczone poglądy Sądów.

Na marginesie można wskazać, iż wyrokiem z 11 marca 2015 r. (sygn. akt P 4/14) Trybunał Konstytucyjny uznał, że m.in. art. 14 ust. 1 ustawy z 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych jest zgodny z Konstytucją. Trybunał wskazał, że notyfikacja tzw. przepisów technicznych, o której mowa w Dyrektywie 98/34/WE i rozporządzeniu RM z 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych nie stanowi elementu konstytucyjnego trybu ustawodawczego. Uznał przy tym, że brak notyfikacji art. 14 ust. 1 tej ustawy nie stanowi takiego naruszenia pozakonstytucyjnej procedury ustawodawczej, które byłoby równoznaczne z naruszeniem art. 2 i art. 7 Konstytucji, nie pociąga za sobą zatem automatycznie konieczności uznania, że doszło do naruszenia standardów konstytucyjnych w zakresie stanowienia ustaw.

Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd Okręgowy powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc w zw. z art. 99 kpc w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Powód przegrał proces i powinien ponieść koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego pozwanej w wysokości stawki minimalnej -14.400zł ( § 2 pkt 7 rozp. Min.Spr. z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie).

Nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył Skarb Państwa biorąc pod uwagę wynik sprawy oraz treść art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

(...)

1. (...)

2. (...)

(...).